

samme Sag. Der er spurgt Indenrigsministeriet, hvorledes det stillede sig til Sagen, og Indenrigsministeriet har først givet et Svar, og der er saa yderligere, da Udvalget har fundet visse Punkter i dette Svar mindre klare, givet en nærmere Forklaring af, hvad Ministeriet har ment. De to Skrivelser ere henholdsvis af 20de Februar 1900 og 3die April 1900 og findes altsaa i Tillæg B for Rigsdagssamlingen 1899—1900. Det ærede Medlem vil her finde, at først og fremmest erklæres det fra Ministeriets Side, at efter de gældende Regler kan der ikke antages „at tilkomme Kommunerne nogen Beføjelse til ved egen Foranstaltning og for Kommunens Regning at bespise Børn i de offentlige Skoler uden Fattighjælps Virkning for Børnenes Forsørger“. Og det er uomtvisteligt, at den daværende Indenrigsminister, Hr. Gehejmetatsraad Bramsen, har stillet sig meget velvillig til Sagen og ønsket, at man skulde strække sig saa vidt som muligt. Der fremstilles saa forskellige Forhold, forskellige Omstændigheder, hvorunder Ministeriet mener, at en saadan Tilladelse kan gives. Jeg vil anbefale de to Skrivelser til det ærede Medlems Opmærksomhed og skal kort gengive de Betingelser, der nævnes. Jeg tror, man gør det klarest ved at tage dem bagfra. I den sidste Skrivelse udtaler Ministeriet, at den gældende Ret paa dette Punkt efter Overadministrationens Opfattelse er saaledes, at efter nærmere truffen Bestemmelse om, hvilke Børn der kunne stedes til en saadan Bespisning under fornødent Hensyn til Forældrenes Kaar, naar der ogsaa ad privat Vej ydes Bidrag til Bespisningen, og naar Kravet om et vist passende Forhold mellem det fra privat Side ydede og Kommunens Bidrag af Ministeriet maa skønnes at være opfyldt, saa kan Ministeriet ikke anse det for udelukket, at det ligger inden for vedkommende Overmyndigheds Omraade, altsaa henholdsvis Amtsraadet og Indenrigsministeriet, at give Samtykke til, at henholdsvis Sognekommuner og Købstadkommuner, derunder altsaa København, kunne udrede et Bidrag til Udgiften ved en saadan Bespisning uden Fattighjælps Virkning. Det ærede Medlem maa altsaa tillade mig at mene, at det er den gældende Ret; man kan ikke for Tiden komme den nærmere, selv om det, der i denne Retning hævdes af Indenrigsministeriet som den gældende Ret, ganske vist staar meget langt borte fra det, som det ærede Medlem har doceret som gældende Ret for Københavns Kommune og for Købstadkommunerne.

Men Ministeriet hævder, at det ikke kan anse det for udelukket, at Ministeriet kan have Lov til at give Københavns Kommune Tilladelse til at yde et saadant Bidrag, naar Ministeriet i øvrigt skønner, at det staar i et passende Forhold til det Bidrag, som ydes ad privat Vej, og at der er taget tilstrækkeligt Hensyn til, hvilke Børn der deltage i Bespisningen, til disse Børns Forældres Kaar etc.

Og se vi paa, hvorledes Københavns Kommunalbestyrelse har stillet sig til Sagen, saa viser det sig jo ogsaa, at man der slet ikke har været saa klar paa, at man her har en uindskrænket Ret, saaledes som det ærede Medlem mente. Københavns Kommunalbestyrelse har i en Aarrække givet „Foreningen til Friskolebørns Bespisning“ et Tilskud, først paa 4,000 Kr. og senere stigende til 10,000 Kr. Disse 10,000 Kr. ere, saaledes som det ærede Medlem ogsaa gjorde opmærksom paa ved denne Sags 2den Behandling foreleden, opførte paa Fattigvæsenets Konto under Bilag 12 c.; de ere opførte paa Fattigvæsenets Konto støttet paa en Beregning af, hvad Foreningen faktisk ofrede paa Bespisningen af Børn, hvis Forældre samtidig nyde vedvarende Hjælp af Fattigvæsenet; og det betragtes altsaa som en Art Vederlag, fordi Foreningen derved maatte antages at befri Kommunen for at have en lignende Udgift til de ommeldte Børn. Derfor opføres ogsaa denne Udgiftspost paa de aarlige Budgetter, ogsaa paa Budgettet for indeværende Aar 1902 saaledes: Bidrag til Foreningen for Skolebørns Bespisning som Refusion for de Udgifter, der medgaa til Bespisning af Børn, hvis Forsørgere enten nyde fast Almisse eller Interimshjælp af mere varig Karakter, 10,000 Kr. Altsaa, Københavns Kommune opstiller disse 10,000 Kr. som en Refusionspost ganske paa samme Vis som Bidrag til andre, der have udredt Bidrag til Forsørgelse af trængende, som i Forvejen ere under Københavns Kommunes Forsørgelse og der modtage stadig Fattighjælp. De komme altsaa til at staa som en Refusionspost af lignende Art som Refusion til andre Kommuner, der underholde eller bidrage til at underholde Københavns fattige. Det viser sig altsaa, at Københavns Kommunalbestyrelse har haft klart Øje for, at der her laa en Vanskelighed, og at hvis den vilde bevilge de 10,000 Kr. rent ud til Foreningen for Friskolebørns Bespisning, kom det Spørgsmaal frem: Hvorledes kan det gennemføres, uden at derved Fattighjælps Virkninger